

“Obriu l'ànima! Jo us asseguro la felicitat”

Qui oculta al seu Director una temptació, té un secret a mitges amb el dimoni. —S'ha fet amic de l'enemic. (Solc, 323)

8 de juliol

Digueu primer allò que desitjaríeu que no se sabés. Foragiteu el dimoni mut! D'una qüestió petita, donant-hi voltes, en feu una bola grossa com amb la neu, i us hi tanqueu. Per què? Obriu l'ànima! Jo us asseguro la felicitat, que es fidelitat al camí cristià, si sou sincers. Claredat,

senzillesa: són disposicions absolutament necessàries; hem d'obrir l'ànima, de bat a bat, de manera que hi entri el sol de Déu i la claror de l'Amor.

Per a apartar-se de la sinceritat total no cal sempre una motivació tèrbola; de vegades, n'hi ha prou amb un error de consciència. Algunes persones s'han format –deformat– de tal manera la consciència, que el seu mutisme, la manca de senzillesa, els sembla cosa recta: pensen que és bo callar. S'esdevé fins i tot amb ànimes que han rebut una preparació excel·lent, que coneixen les coses de Déu; potser és per això que troben motius per a convèncer-se que convé callar. Però van enganyats. La sinceritat és necessària sempre; no hi valen excuses, encara que semblin bones. (Amics de Déu, 188-189)

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/dailytext/obriu-lanima-jo-us-asseguro-la-felicitat/>
(09/03/2026)